

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการบริหารงานโรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนร่วม
ระดับประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อนักศึกษา

นางสาวสุทธิวรรณ ยิ้มสัมบุญ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดือนใจ เกียวดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัจฉรา นุชภักดี

รองศาสตราจารย์ บุญรักษ์ ดันต์เจริญรัตน์

สาขา

การบริหารการศึกษา

ปีที่สำเร็จการศึกษา

2545

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานและเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการจัดการศึกษาพิเศษ
แบบชั้นเรียนร่วม จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามสังกัด ตำแหน่ง การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
และขนาดของโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน คืองานวิชาการ งานบุคลากร
งานกิจการนักเรียนงานอาคารสถานที่ งานการเงินและธุรการและ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
กับ ชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเด็กพิเศษ โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ที่มีการจัดชั้นเรียนร่วมที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามขนาด
โรงเรียน และสุ่มอย่างง่าย จำนวน 248 คน โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัด
พิษณุโลก ที่มีการจัดชั้นเรียนร่วม ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
ข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t -test และ F -test

ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาและสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน
จังหวัดพิษณุโลก มีสภาพการดำเนินงานการจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ ใน
ระดับ น้อยที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเด็กพิเศษ มีความเห็นว่าสภาพการดำเนินงาน
การจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. ผู้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ มีความเห็นว่าสภาพการดำเนินงานการจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับ น้อย และผู้ไม่ผ่านการอบรม มีความเห็นว่าสภาพการดำเนินงาน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเด็กพิเศษโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความเห็นว่าสภาพการดำเนินงาน การจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับ น้อย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเด็กพิเศษโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน มีแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. ผู้บริหารและครูผู้สอนเด็กพิเศษ มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. ผู้ผ่านการอบรมและผู้ไม่ผ่านการอบรม มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน โรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

8. ผู้บริหารและครูผู้สอนเด็กพิเศษโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน โรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนร่วม ระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าในงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

The administrative guide-lines for mainstreaming primary schools in Phitsanuloke province

Author Suthiwan Yimsonboon
Advisors Assistant Professor Dr. Tuanjai Keawsii
Assistant Professor Achara Nujpakdee
Associate Professor Bunrak Tanchareanrat
Field Education Administration
Year 2002

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare administration of the primary mainstream schools in Phitsanuloke and compare the perception of the administrators and teachers toward the administrative guide-lines of these schools, 248 administrators and teachers of disable children from government primary schools and 27 from private primary schools in Phitsanuloke. Variables were organizations, positions, special education training and school size which affected the six aspects of school administration academic affairs, personnel management, student affairs, financial and general affairs, and school community relationship. The questionnaires were used to collect the data. The percentage, average, standard deviation, t and F test were also used to analyze the data.

The findings were as follows:

1. The mainstreaming management condition in primary schools in Phitsanuloke both in government and private schools as a whole was at the lowest level.
2. The administrators and the teachers of disable - children believed that the mainstreaming system in primary schools in Phitsanuloke was at the lowest level.
3. The teachers with special education training believed that the mainstreaming system in primary schools was at a low level, but the teachers without the training believed it was at the lowest level.
4. The administrators and the teachers of disable - children in large schools believed that the mainstreaming system in primary schools in Phitsanuloke was at a low level and the administrators and the teachers of disable - children in medium and small schools were at the lowest level.

5. The guide of the mainstreaming system in Phitsanuloke primary schools both in government and private schools were not different.
6. The administrators and the teachers of disable-children had the same perception toward the Phitsanuloke primary mainstreaming schools system.
7. There were no differences between the perception of the teachers with and without the training toward the guide-lines of the Phitsanuloke primary mainstreaming school system.
8. There were no differences in the perception of the administrators and the teachers of disable – children toward the guide – lines of the primary mainstreaming schools in Phitsanuloke among large, medium and small schools. However, there was a significant difference at 0.05 between the perception of those in the large and medium schools.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือแนะนำ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เตือนใจ เกียวซี ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัจฉรา นุชภักดีและ รองศาสตราจารย์ บุญวิทย์ ตันต์เจริญรัตน์ ซึ่งเป็นกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงทอง ไสยวรรณ คณบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ และอาจารย์ ประจำโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คุณฉัตรทิมา จินสิทธิ์ ศึกษาพิเศษที่ 7 สำนักงานการ ประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก คุณเฟื่องฟ้า ภูสวาสดี เจ้าหน้าที่บริหารงานพิเศษสงเคราะห์ 7 อาจารย์สมชาติ จูจันทร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านเด่นพระ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สร้างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ คุณมนตรี ยิ้มสมบุญและเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนด้วยดีมาตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตเวทิตาคุณแด่ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย

สุวิมล ยิ้มสมบุญ